

8. Fra Bestyrelsen for Danmarks Biavler-Forening om, at Bipesten maa blive optaget under „farlige smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene“ og modarbejdet med dertil passende Midler. (Indbragt den 20de November 1897 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, Blem.)

Foreningen har i de sidst forløbne to Sommere søgt at komme til Klarhed over Bipestens Udbredelse og den bedste Helbredelsesmaade over for den. I den Anledning har den oprettet en Station til Undersøgelse af yng Bynge og ladet foretage talrige Forsøg med forskellige Helbredelsesmidler, og det har under denne Virksomhed vist sig, at Sygdommen er langt mere udbredt, end man har troet, og i høj Grad til Stede for Udbyttet af Biavlten her i Landet. Saafremt Biavlerne ikke kunne bringes til at lade de syge Bifamilier behandle saaledes, at de enten helbredes eller gøres usfadelige, vil den nævnte skadelige Virkning af Sygdommen sikkert vokse meget stærkt, og derfor har Biavlerforeningen paa sit den 11te September 1897 afholdte Delegeretmøde besluttet gennem sin Bestyrelse at indsende nærværende Andragende til Regering og Rigsdag. Det bemærkes, at man i Mecklenburg har tillagt denne Sag den Betydning, at der den 19de Juni 1896 er udstedt en særlig Lov om Bipest, hvilken Lov findes optaget i „Tidskrift for Biavl“ for 1896, Side 241. — Danmarks Biavlerforening arbejder stadig af yderste Evne for at bekæmpe Bipesten og vil gerne udvide denne sin Virksomhed, saafremt den ved forøget Statstilskud sættes i Stand dertil, men tilstrækkelig Bekæmpelse vil først kunne finde Sted, naar der her i Landet indføres tvungen Anmeldelse og tvungen Behandling af de syge Bifamilier.

Udvalget gør ingen Indstilling.

9. Fra Bestyrelserne for Kjøbenhavns Skipperforening, den almindelige Skibsførerforening af 1874 og Kjøbenhavns Navigatorforening om Forandring i §§ 9 og 11 i Lov om Søneringen af 25de Marts 1892. (Indbragt den 24de November 1897 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, S. C. Christensen.)

Den Omstændighed, at et nystiftet Dampskibsrederi mentes at ville besætte Førerpladserne paa sine til Langfart byggede Skibe med Søofficerer, har foranlediget samtlige her i Byen i Sagen interesserede maritime Foreninger til at henlede Regerings og Rigsdags Opmærksomhed paa den Uretfærdighed, der ved de ovennævnte Bestemmelser i Søneringsloven formentlig er begaaet mod den allerede i Forvejen i Konkurrencen haardt trykkede private Sømandsstand.

De Fordringer, som i Lovgivningen stilles til den private Sømands Uddannelse, førend han kan opnaa Ret til at føre Skib, ere ifølge Lovens af 25de Marts 1892 en Søfart af mindst 7 Mars foruden Styrmandseksamen, som det gerne koster ca. 2 Mars sluttig Væsnings at tage. Disse Fordringer maa anses for saavel at være tilstrækkelige som ikke for strenge. Anderledes stiller Forholdet sig over for Søofficerer i Henseende til at opnaa den nævnte Ret. Unge Menninger, der ønske at uddanne sig til at blive Søofficerer, skulle først have 9 Maaneders Søfart mellem Mandstabet paa et Orlogsskib som Lærlinge. Disse 9 Maaneders Søfart med Orlogsskibe betragtes som tilstrækkeligt Udvælgent for 18 Maaneders privat Søfart, naaget endog adskillige af Lærlingene have været udkommanderede med Kanterfibene, hvis hele Fart og Dvelser hovedsagelig indskrænkes sig til de danske Farvande, og hvorpaa der nærmest kun drives Eksercitsøvelser. Selv de Lærlinge, der opnaa at komme paa de saa Orlogsskibe, som gaa i oversøisk Fart, faa dog ikke der noget Begreb om de Fordringer, som i den private Skibsfart stilles til Søfartslærlinge. Som Kadetter komme de saa i deres 4 Mars Skolekursus hver Sommer 3 Maaneder paa Togt med Kadetstabet. Paa disse Togter øves Kadetterne ganske vist saa vidt muligt i praktisk Sømandskab (Sejlads) som Skolefag og under de ældre Søofficerers Ledelse. Noget selvstændigt Ansvar for Sejlads og Bagt kan man dog selvst.